

Державна фіскальна служба України розглянула звернення щодо порядку визначення податкових зобов'язань при здійсненні операцій зі списання імпортованих товарів та, керуючись статтею 52 Податкового кодексу України (далі – ПКУ), повідомляє.

Відповідно до пункту 198.3 статті 198 ПКУ податковий кредит звітного періоду визначається виходячи з договірної (контрактної) вартості товарів/послуг та складається із сум податків, нарахованих (сплачених) платником податку за ставкою, встановленою пунктом 193.1 статті 193 ПКУ, протягом такого звітного періоду, зокрема, у зв'язку з ввезенням товарів та/або необоротних активів на митну територію України.

Нарахування податкового кредиту здійснюється незалежно від того, чи такі товари/послуги та основні фонди почали використовуватися в оподатковуваних операціях у межах провадження господарської діяльності платника податку протягом звітного податкового періоду, а також від того, чи здійснював платник податку оподатковувані операції протягом такого звітного податкового періоду.

Згідно з пунктом 187.8 статті 187 ПКУ датою виникнення податкових зобов'язань у разі ввезення товарів на митну територію України є дата подання митної декларації для митного оформлення.

Для операцій із ввезення на митну територію України товарів датою віднесення сум податку до податкового кредиту є дата сплати податку за податковими зобов'язаннями згідно з пунктом 187.8 статті 187 ПКУ, а для операцій з постачання послуг нерезидентом на митній території України - дата складення платником податкової накладної за такими операціями, за умови реєстрації такої податкової накладної в Єдиному реєстрі податкових накладних (далі - ЄРПН) (пункт 198.2 статті 198 ПКУ).

В той же час, оскільки платником ПДВ здійснюється операція зі списання імпортованих товарів, то вони визначаються такими, що використані в операціях, що не є господарською діяльністю такого платника податку.

Відповідно до пункту 198.5 ст. 198 ПКУ платник податку зобов'язаний нарахувати податкові зобов'язання виходячи з бази оподаткування, визначеної відповідно до пункту 189.1 статті 189 ПКУ, та скласти не пізніше останнього дня звітного (податкового) періоду і зареєструвати в ЄРПН в терміни, встановлені ПКУ для такої реєстрації, зведену податкову накладну за товарами/послугами, необоротними активами придбаними/виготовленими з податком на додану вартість (для товарів/послуг, необоротних активів, придбаних або виготовлених до 1 липня 2015 року, - у разі якщо під час такого придбання або виготовлення суми податку були включені до складу податкового кредиту), у разі якщо такі товари/послуги, необоротні активи

призначаються для їх використання або починають використовуватися, зокрема, в операціях, що не є господарською діяльністю платника податку (крім випадків, передбачених пунктом 189.9 статті 189 ПКУ).

Особливості складання зведених податкових накладних у разі нарахування податкових зобов'язань відповідно до пункту 198.5 статті 198 ПКУ визначено пунктом 11 Порядку заповнення податкової накладної, затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 31.12.2015 № 1307, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 26.01.2016 за № 137/28267 (далі – Порядок № 1307).

Згідно з пунктом 16 Порядку № 1307 у разі складання зведених податкових накладних, особливості заповнення яких викладені у пункті 11 Порядку № 1307, у графі 2 «Номенклатура товарів/послуг продавця» зведеної податкової накладної платником зазначаються дати складання та порядкові номери податкових накладних, складених на такого платника податку при постачанні йому товарів/послуг, необоротних активів, за якими він визначає податкові зобов'язання відповідно до пункту 198.5 статті 198 ПКУ.

Таким чином, оскільки платник податків при ввезенні товарів на митну територію України включає суму ПДВ, сплачену під час митного оформлення таких товарів, до складу податкового кредиту на підставі належним чином оформленої митної декларації, а тому при списанні імпортованих товарів платник податку зобов'язаний визначити податкові зобов'язання з ПДВ виходячи з митної вартості ввезених товарів.

Разом з цим, зважаючи на те, що згідно з пунктом 201.12 статті 201 ПКУ у разі ввезення товарів на митну територію України документом, що посвідчує право на віднесення сум податку до податкового кредиту, вважається митна декларація, оформлена відповідно до вимог законодавства, яка підтверджує сплату податку, при нарахуванні податкових зобов'язань відповідно до пункту 198.5 статті 198 ПКУ на товари, що були ввезені на митну територію України, у графі 2 «Номенклатура товарів/послуг продавця» такої зведеної податкової накладної зазначаються дати та номери митних декларацій, відповідно до яких нараховуються податкові зобов'язання.

Відповідно до пункту 52.2 статті 52 Кодексу індивідуальна податкова консультація має індивідуальний характер і може використовуватися виключно платником податків, якому надано таку консультацію.